

der ikke maa foretages Udgravninger i faretruende Nærhed af Statsbanedriftens Grund eller Havnespor.

For saa vidt det i § 16 er bestemt, at enhver, der overtræder de i Lovens § 12 omhandlede Forbud og Forskrifter, kan udvises af Toget, da turde der vistnok her være indløbet en Fejltagelse, idet det utvivlsomt har været Meningen, at Forskriften kun skal gælde de Personer, der gøre sig skyldige i den i § 11 omtalte ordensstridige Udfærd. Denne Fejltagelse søges rettet ved Ændringsforslaget under Nr. 4.

Endvidere har Udvalget anset det rigtigt, at der for Publikums Skyld blev opflaaet et Uddrag af Lovens Bestemmelser paa Banegaarde, i Kupeer og lignende Steder, og stiller desangaaende Ændringsforslag under Nr. 5. Det er imidlertid en Selvfølge, at den, der gør sig skyldig i Overtrædelse af Lovens Forskrifter, vil kunne drages til Ansvar uden Hensyn til, om et saadant Opflag er sket eller ej.

Endelig har Udvalget fundet det mindre heldigt, at Forslaget alene skal gælde for de Jærnbaner, der ere under Statsbanedrift, og ikke tillige skal kunne komme til Anvendelse for de under Privatdrift værende Jærnbaner. For at undgaa de Inkonsekvenser, der let kunne følge heraf, har Udvalget tilladt sig at stille et Ændringsforslag under Nr. 6 sigtende til, at Lovens Regler ved kongelig Anordning ogsaa skulle kunne udvides til med de fornødne Bømpelser at gælde for de private Jærnbaner.

Endnu finder man Anledning til at tilføje, at blandt de Spørgsmaal, som foruden de ovenomhandlede have været Genstand for Drøftelse i Udvalget, har det navnlig været under Overvejelse, om Loven ikke burde indeholde en Bestemmelse om, at Røngering over offentlig Vej eller Gade kun maa ske saaledes, at de vejfarende derved mindst mulig hindres eller opholdes i Afbenyttelse af Overførslen eller Overgangen, idet det nemlig ikke lader sig nægte, at en saadan Røngering ofte medfører betydelige Ulemper for Publikum. Da det imidlertid maa erkendes, at en saadan Bestemmelse efter sit Indhold ikke har sin Plads i det foreliggende Lovforslag, men

nærmest henhører under de reglementariske Forskrifter, som Jærnbanestyrelsen selv kan paabyde, tør man formentlig gaa ud fra, at nævnte Autoritet vil have sin Opmærksomhed henvendt paa saa vidt muligt at formindste Ulemperne for Publikum ved dette og lignende Forhold, og i Tilfald hertil har man derfor ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at stille noget Forslag i saa Henseende under nærværende Sags Behandling.

I Henhold til det anførte tillader Udvalget sig altsaa at stille følgende

Ændringsforslag:

Til § 3.

1) I andet Stykkes Slutning forandres Punktum til Komma, og der tilføjes:

„medmindre forefaldende Markarbejder kræve en vedvarende og uafbrudt Brug af Overførslen, i hvilket Fald Ledet ved Brugerens Foranstaltning under Afbenyttelsen skal undergives paalideligt og stadigt Tilsyn og lufkes, naar paagældende Markarbejde afbrydes eller ophører“.

2) I 3die Stk. Linie 2 forandres Ordene „ansvarlig for sine Folk over for det offentlige“ til:

„lige over for det offentlige ansvarlig for de Forseelser i saa Henseende, som hans Folk under Udførelsen af det dem overdragne Arbejde gøre sig skyldige i“.

Til § 5.

3) 1ste Stykke affattes saaledes:

„Ingen maa uden Statsbanestyrelsens Samtykke foretage Udgravninger i en saadan Nærhed af Statsbanedriftens Grund eller Havnespor, at der derved kan opstaa Fare for Driften.“

Til § 16.

4) I Linie 1 forandres „§ 12“ til „§ 11“.